

Патријарху Порфирију уручен Орден Републике Српске на ленти

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије присуствовао је 28. фебруара 2023. године у Дому Војске у Београду свечаности поводом Дана Републике Српске и Дана проглашења првог Устава Републике Српске. Том приликом, Председник Републике Српске г. Милорад Додик одликовао је Његову Светост Патријарха г. Порфирија Орденом Републике Српске на ленти.

Током свечаности присутнима су се обратили г. Младен Цицковић, шеф Представништва Републике Српске у Србији; г. Владимир Орлић, председник Народне скупштине Србије; г. Милорад Додик, председник Републике Српске; као и Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, чију беседу доносимо у целости:

– На све призивам благослов Једнога у Тројици Бога, Оца и Сина и Светог Духа, и све вас грлим и поздрављам у Господу. Поздрављам Вас призивајући на све житеље Републике Српске молитве Светог Саве, нашег највећег учитеља пута који води у живот. Призивам и молитве Светог Стефана, архиђакона и првог мученика Христовог, сведока истине, Христове истине о Богу, али и потпуне истине о томе шта је извор, који је смисао и који је циљ

човековог постојања. Призивам молитве Светог архиђакона Стефана, патрона, духовног заступника пред престолом Божјим и заштитника Републике Српске.

Хвала Богу, браћо и сестре, налазимо се у Великој Четрдесетници, у данима Васкршњег поста када се подвизавамо телом, али и паралелно са тим изграђујемо се духовно. Ово су дани када сваки хришћанин у себи, али и сви ми заједно као народ крштени, православни, афирмишемо истину, правду и љубав, афирмишемо духовне вредности. То је период када треба да пројављујемо и делима својим сведочимо оно што је набоље, највредније и најдрагоценије у нашем народу, оно по чему смо најсличнији Господу и Спаситељу нашем Исусу Христу, а то је, браћо и сестре, изнад свега и најпре љубав према Богу Оцу и бескрајно поверење у Њега, вера у то да је Бог увек са нама. Важно је само, да би то заиста било дејствено и актуелизовано у нашим животима, да смо и ми отворени за Његову реч, да смо отворени за Христово Јеванђеље. Важно је да смо и ми са Богом како би Он био са нама.

Наш народ каже: Сила Бога не моли, али и додаје: Бог силу не воли. Ми добро знамо да је сила, моћ и снага не само у нама и уз нас, него да све оно што је у нама постаје делотворно онда када црпемо снагу из корена свог постојања, из Господа Христа. Да смо са њим потврђујемо својим односом према свему што је свето, према свему што је светиња, браћо и сестре. Показујемо то својом саможртвеном љубављу, љубављу за ближњег, за сваког нашег брата и за сваку нашу сестру, љубављу која је без калкулација спремна на највећу жртву, која не тражи своје, која је спремна на жртву до крајњих могућих граница. Такву љубав према Христу, према Цркви Божјој, према ономе што је нама дато као дар и према ономе што нам је задато као циљ, такву љубав и наше непоколебиво опредељење од Светог Саве до данас, којим смо оно што одувек јесмо, кроз историју смо показивали много пута. Пре свега, такву љубав и такво наше опредељење, светосавско и јеванђељско, показали смо на Косову Пољу Косовским заветом. Показали смо да смо народ спреман да молитвом и живом вером, уз помоћ Божју, на својим плећима понесе крст Христов знајући непоколебиво да уски, трновити, крстоносни пут, за разлику од широког пута, води истинској и правој победи, води Васкрсењу, које није могуће без Христа и које само Господ може даровати.

Из тог светолазаревског свенародног хода кроз историју, хода за крстом и распињања на крсту, родило се оно што се зове православни хришћански српски народ, родило се оно што је свако од нас, родили смо се ми, родио се наш начин живота и наш поглед како да градимо односе са другима, родила

се наша култура, родила се, једном речју, наша духовност. Стога, Косовског завета ради, верности Лазаревој жртви ради, умножимо наше молитве овог тренутка када продужено славимо славу Републике Српске, умножимо наше молитве из дубине нашег бића за нашу браћу и сестре на Косову и Метохији, умножимо наше молитве за наше свете манастире и храмове – наше светиње на Косову и Метохији, умножимо наше молитве за мир на Косову и Метохији, силно умножимо наше молитве за наше Косово, за нашу Метохију, за мир међу свим људима који живе тамо, за њихово међусобно разумевање.

Ви из Републике Српске, створене управо на тој верности Косовском завету, најбоље знате шта Косовски завет значи, најбоље знате шта је то крст и васкрсење и најбоље знате да крста и васкрсења нема изван православног предања, изван вере наше, изван Цркве, изван Христа. Отуда у дане Великог и Часног поста једним умом и једним срцем саборно упутимо усрдне молитве Господу нашем Исусу Христу, Кнезу мира, Дародавцу свих добара, да свима подари мир. Сви будимо једно у молитви за мир, свуда где живи наш народ. Бог најбоље зна шта је људима потрбно, а ми знамо да Бог жели мир свим народима и читавом свету. Нарочито данас када о миру готово сви говоре, а највише о миру говоре они који производе оруђа немира. Када је, дакле, мир најпотребнији и када смо сведоци тог парадокса да они који говоре о миру производе немире – знамо да је мир угроженији него икада. Потребна нам је зато молитва. Многи се данас чуде: Замислите, Црква позива на молитву?! Па на шта ће да позива Црква? Ми који смо православни хришћани заиста верујемо у Бога. Они који би од Цркве хтели не молитву него нешто друго, они заправо мисле или не верују да они који у цркву иду и који себе називају православним хришћанима заиста верују у Бога и заиста верују у моћ и силу Божју. Потребна је, дакле, молитва, поред свега осталог, јеванђељска свест и савест, потребна је помоћ Божја.

Ову свечаност на којој сте ме почаствовали да вам се обратим доживљавам као знак присуства љубави Божје међу нама и знак духовног и молитвеног јединства нашег народа где год да се налази; не јединства у пуким пролазним вредностима, вредностима које се темеље само на тлу и крви, вредностима од овога света или, не дај Боже, јединства које се гради на било којој врсти зла. Такво нам јединство не само да није потребно него је засигурно и штетно. На таквом јединству изграђени ми не требамо ни себи самима а камоли другима. Наше се јединство изражава у верности Богу, у верности Христу и Његовим заповестима, а то значи у верности сваком добру и богоподобној врлини. Јединство између Републике Србије и Републике Српске јесте израз тог и таквог јединства. Зато је то јединство, независно од

силе која Бога не моли, неразориво. Из таквог јединства произилази сваки наш напредак, напредак наше народне просвете и културе, унапређење економске сарадње, унапређење свих оних јединствених дарова и особености које чине идентитет српског народа, а наш идентитет, оно по чему нас Господ препознаје, јесте то да смо православни хришћани који и у невољама и у искушењима не посустају, не предају се, не падају на колена, јер увек и у свему виде израз промисла Божјег, виде знак победе – крст Христа васкрслог.

У то име, поздрављам вас све овде окупљене, сву браћу и сестре у Републици Српској и желим да у сваком добру, срећи и здрављу дочекамо сви заједно празник Васкрсења Христовог, а са њим и нашег. Нека је срећан празник! Живели на много година!

***

Указом Председника Републике Српске г. Милорада Додика за нарочите заслуге према Републици Српској Његовој Светости Патријарху српском г. Порфирију уручен је Орден Републике Српске на ленти. Како се наводи у образложењу, високо одликовање Републике Српске је додељено Његовој Светости Патријарху за пастирску бригу и љубав према Републици Српској и нарочите заслуге у развијању, умножавању и учвршћивању вере свете православне пружајући несебичну подршку свом народу где год да се он налази и у каквим год животним околностима и искушењима био. Примајући високо одликовање, патријарх Порфирије је истакао:

– Господине Председниче, из дубине свог бића желим да Вам захвалим на високом одликовању. Са једне стране, овај орден који сам примио разумем као израз љубави нашег народа из Републике Српске према Србији и према оној браћи и сестрама који живе у Србији, а сви смо једна породица. Са друге стране, орден који сам добио, а знам да га нисам заслужио, видим као израз верности Вас и Ваших сарадника, као и свих браће и сестара из Републике Српске према својој Цркви, према православној вери, према предању отаца наших. Из тог разлога овај орден не припада само мени, него пре свега свим епископима и свештеницима из Републике Српске и шире, из Босне и Херцеговине, који су, у име свих нас и читавог Светог Архијерејског Сабора, они који оприсутњују нашу Цркву на тим просторима. Хвала Вам на верности и на љубави! Будите уверени да ће наша Црква – сви смо ми Црква, а ми који носимо мантије добили смо само поверење да управљамо оним што припада свима – бити свугде где год је наш народ, у Републици Српској, где смо у својој кући, и где год да постоји иједна жива душа наше православне вере. Ниједна душа из нашег рода није заборављена, није запостављена и не само

да је у нашим мислима и молитвама, него покушавамо делатно и практично увек да будемо са свима без обзира да ли се то види, без обзира да ли то

сте крви
о. Хвала!

spc.rs